

[Erik Eriksen.]

nærmere på spørgsmålet i et udvalg, og det har jeg for mit vedkommende ikke noget imod, hvis der er stemning for det.

Til slut skal jeg blot gentage, at for mig at se er det først og fremmest tillægsjord til de små brug, det drejer sig om, og endvidere at søge sikret en udvikling, hvorved de unge landmænd først og fremmest bliver bønder, der ejer og driver jorden, og ikke i stort tal henvises til at være bestyrere for andre. Dertil kommer det også meget betydningsfulde, at medhjælperspørgsmålet på landet på det allernøjeste hænger sammen med de problemer, der knytter sig til denne lovgivning.

Jeg kan da på de partifællers vegne, der deler mine anskuelser, tilsige ministeren en velvillig behandling af det forslag, han her er kommet med. Jeg mener, at der har været god vilje fra alle sider til at nå et resultat, og jeg tror også, det vil vise sig, når dette forslag er blevet til lov, at denne lov i forbindelse med hovedlovgivningen, som vi vedtog i sidste samling, vil have det meget store plus, at den vil virke samlende i landbruget som sådant, således at vi kan blive fri for megen gold og teoretisk diskussion indenfor landbrugets egne rækker.

Peder Jakobsen: Jeg kan for mit partis vedkommende sige det samme, som det ærede medlem hr. Erik Eriksen sagde for partiet venstres vedkommende, at der heller ikke i vort parti er fuld enighed om det lovforslag, som er til behandling her i dag. Men når det er sagt, vil jeg gerne tilføje, at alle de stærke ord, der er sagt og skrevet om disse to lovforslag eller vel faktisk kun det ene, lovforslaget om landbrugsejendomme — lovforslaget om udstykning og sammenlægning, som først og fremmest har til formål at hindre alle disse ulovlige sammenlægninger af ejendomme i landbruget, er vi jo fuldstændig enige om —, de stærke ord, der er sagt og skrevet om forslaget om landbrugsejendomme både i sommer, da sagen var til behandling i dette høje ting, og nu, da den var til behandling i landstinget, dem vil jeg ikke gøre til mine. Det vil jeg ikke ud fra den betragtning, at jeg så udmærket forstår de mennesker ude over landet, som faktisk ikke har mere jord, end at de må gribe deres spade, deres skovl, deres økse, eller hvad det nu er, for at arbejde for andre for at klare dagen og vejen for sig og sine, og jeg forstår også de unge mennesker, som overhovedet ingen jord har, men kun ønsker at få foden under eget

bord og komme ind i det erhverv, som de er glade for at arbejde i.

Jeg skal ikke knytte mange bemærkninger til alt det, som er sagt om disse ting. Jeg vil blot hæfte mig ved en enkelt ting, som stod at læse i et dagblad for en 3—4 dage siden, hvor en mand skrev i et indlæg, at denne lov var landøkonomisk set uforsvarlig. Jeg vil gerne sige, at det er min faste overbevisning, at landøkonomisk gør loven ikke besiddelsen eller erhvervelsen af en ejendom mere uforsvarlig, end det er at gå ind til en hvilken som helst ejendom, man køber i fri handel i øjeblikket, og jeg forstår så udmærket de mennesker, der er kommet i den situation at skulle købe et landbrug og gå ind i landbrugserhvervet i dag, for alting er med de prisstigninger og de forandringer, der er sket i verden, blevet så uhyre vanskeligt for dem. Men jeg vil gerne sige til dem, der har den omtalte indstilling — der findes jo folk både på land og i by, som mener, at denne lov er landøkonomisk uforsvarlig —, at det arbejde, der gøres ude i de jævne danske bondebrug, hvor man ikke står med klokken i hånden og ser, om det snart er fyraften, men hvor man, hvis det kniber, trækker i skaglerne om det så skal være 12—14 timer i døgnet, kan det danske samfund ikke undvære.

Når vi ser, hvordan det går i byerne, hvor man forlanger, at mælkeflaskerne skal stå på rad og række om morgenen, og ser, hvilket hus der ligger, hvis der mangler en flaske, så må man spørge, hvor kommer mælken fra? Den kommer fra det almindelige, jævne danske landbrug, såvel fra små som fra store brug. Der er muligheder for husdyrholdet i de almindelige, jævne danske landbrug. Jeg ved så udmærket, at der er store brug, som er førende med hensyn til husdyrhold, men deres største interesse i øjeblikket er mekanisering og rationalisering, og det fører ikke til, at der kommer mere mælk eller flere fedtstoffer til byernes befolkning. Jeg har ikke regnet det så nøje ud, men jeg vil tro, at for hver lejlighed, der rejses herinde i byen, skal der vist helst findes en kø mere ude på landet for at dække det behov, der er opstået.

Mit parti er også med i det arbejde, der gøres for at skabe så mange fri og selvstændige bedrifter udover landet som overhovedet gør ligt, og vi er kun glade for, at den kritik, som vi tidligere har rejst angående hele spørgsmålet om udstykning, hvor vi sagde: I køber alt for dårlig jord, I gør brugene for små, har vundet ørenlyd, sådan at man i dag er enig om, at det, det gælder